

### [Lynnerup Nielsen.]

hæves, og vi er tilhængere af stadig at beholde erhvervsbeskatningen.

**Hans Hansen (Rørby):** Det foreliggende lovforslag, som er fremsat af regeringen, er en indrømmelse af, at der trænges til en ændring i loven om personlig skat til kommunen. Jeg henviser forøvrigt — og det gælder vel alle ordførerne — til den forhandling om erhvervsskatteloven, der fandt sted i marts i år; denne forhandling kan altså betragtes som en fortsættelse deraf. Det er forøvrigt en idyl at være vidne til, at man fra alle sider er enig om, at der trænges til en ændring. Den socialdemokratiske ordfører udtalte, at regeringsforslaget betyder en stor forenkling i administrationen — det tror jeg alle vil give ham ret i. Det ærede medlem afviste partiet venstres forslag og betegnede det som overflødigt, men udtalte samtidig ønsket om, at endnu flere erhvervsskatteydere måtte falde udenfor erhvervsskatteloven.

Noget lignende blev udtalt af den radikale ordfører, det ærede medlem hr. Skytte, og nu hørte jeg tilsidst den kommunistiske ordfører hr. Lynnerup Nielsen sige, at han af frygt for, at lønarbejderne skulle rammes, ville have forhøjet skattegrænsen; det vil altså sige, at der i virkeligheden er tale om det samme. Jeg vil gerne i anledning af det sidste sige, at det, at en virksomhed ligger i en kommune, ingenlunde altid er en byrde for kommunen, det er dog meget tit, at det modsatte er tilfældet, og jeg synes ikke, man bør opretholde erhvervsbeskatningen.

Principielt tiltræder vi partiet venstres forslag om at ophæve erhvervsbeskatningen, at §§ 18—32 i lov om personlig skat til kommunen ophæves, men subsidiært tiltræder vi en forbedring af den gældende lov, hvad regeringens lovforslag går ud på. Der er jo ikke nogen væsensforskel i opfattelserne, og jeg håber, at man i udvalget kan komme til i hvert fald en forbedring af det indviklede system, som vi i øjeblikket har. Efter den udvikling, som vi har gennemlevet fra 1937, hvor befolkningen ligesom flades ud på grund af samfærdselsmidlerne, er der ingen grund til at opretholde et system, som til syvende og sidst kun er et forsøg på at tvinge folk til at bo indenfor bygrænsen. Jeg synes, at man godt kunne ophæve dette moderne kommunale stavnsbånd efter den udvikling, vi har gennemlevet.

Vi vil i udvalget gerne være med til at forbedre den nugældende lov. Som jeg sagde før, tiltræder vi principielt, at erhvervsbeskatningen ophæves, og subsidiært tiltræder

vi de betragtninger, som den højtærede indenrigsminister har givet udtryk for.

**Indenrigsministeren (Smørum):** Jeg skal blot tillade mig at gøre et par bemærkninger om det af partiet venstre fremsatte lovforslag om afskaffelse af erhvervsskatten, idet jeg vist ikke behøver at gentage hele den argumentation, jeg anførte, da dette forslag sidst var til behandling her i rigsdagen.

Jeg erkender, at der er meget rigtigt i de betragtninger, der er gjort gældende både af venstres og det konservative partis ordfører med hensyn til de uheldige virkninger af de nugældende erhvervsskatte regler — som sognerådsformand for en stor landkommune i Københavns amt kender jeg særdeles vel disse virkninger —, men for mig er der ingen som helst tvivl om, at erhvervsskattens fuldstændige afskaffelse vil medføre, at der påny dannes skattely, og vi ved jo allesammen, at det har uheldige konsekvenser på mange måder. Naturligvis kan skattely på den måde, vi har kendt dem tidligere, næppe opstå nu i samme omfang på grund af den gennemførte udligningslovgivning, der i nogen måde forhindrer det, men det kan efter min mening ikke bestrides, at de større erhvervsvirksomheder i almindelighed medfører udgifter for de kommuner, hvori de er beliggende.

Det er jo således, at den ene part i sagen, hovedstads- og købstadkommunerne, principielt hævder det standpunkt, at hele skatten skal betales i den kommune, hvori skatteyderen har tjent pengene, medens den anden part i sagen, landkommunerne, hævder det modsatte: at hele skatten skal betales i den kommune, hvor skatteyderen har sit hjem, ganske uanset hvor pengene er tjent. Intet af disse standpunkter er rimeligt. Jeg synes, det må være sådan, at når skatteindtægten kun dækker de udgifter, som skatteyderens ophold i kommunen medfører, har erhvervs-kommunen intet moralsk krav på at få nogen del af skatten, men som anført af flere af de ærede ordførere, stiller det sig noget anderledes, når der er tale om de store indtægter. Enhver med lidt praktisk kendskab til kommunal administration kender jo mange eksempler på, at større erhvervsvirksomheder kan medføre meget betydelige udgifter for kommunerne i forsørgelsesmæssig henseende og også på en række andre områder.

Jeg ved ikke, om det vil gøre noget indtryk på de ærede medlemmer, der har stillet forslaget om erhvervsskattens bortfald, hvis jeg anfører et par betragtninger af en tidligere indenrigsminister, nemlig indenrigs-